

[Thestrup.]

være med til at overveje, hvordan man kan medvirke til, at børnerige familier kommer ind i de store, rummelige lejligheder.

Det ærede medlem talte om, hvor nødvendigt det var, at huslejeniveauerne nærmede sig hinanden, og spurgte om, hvad huslejestigningen skulle gå til. Jeg forstod det ærede medlem således, at huslejeniveauerne skulle nærmes til hinanden, ved at man gennem lovgivningen satte huslejen ned for visse ejendomme og de steder, hvor huslejen blev hævet, lod det beløb, der fremkom, gå ind i statskassen eller i hvert fald i en fond af en eller anden art. Jeg tror ikke, det er nogen prisværdig fremgangsmåde. Jeg tror, det for alvor vil føre til boligmangel. Det vil i hvert fald fuldstændig standse alt, hvad der hedder privat byggeri med udlejning for øje, og det vil heller ikke kunne undgå at få visse virkninger for parcelhusbyggeriet. Jeg kan derfor kun sige, at det ærede medlems tanker om, ad hvilke veje man skal løse de vanskeligheder, vi er ude i, kan jeg på ingen måde gå ind på.

Jeg kan slutte mig til, hvad de ærede medlemmer hr. Finn Poulsen og hr. Rimstad har sagt.

Jeg forstod den højtærede ministers redegørelse således, at ministeren nu ville sørge for, at regeringen overvejede de problemer, der i dag har været på tale. Jeg havde håbet, at den højtærede minister ville have sagt lidt mere om, hvad man tænkte sig, og hvad man ville foreslå for at få forbedret forholdene og bekæmpet bolig mangelen.

Vi har nu på dagsordenen efter denne sag et forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri. Jeg går ud fra, at der efter forslaget's behandling vil blive nedsat et udvalg, hvor der bliver lejlighed til at behandle de problemer, der har været fremdraget i dag. Jeg vil gerne slutte med at spørge den højtærede minister, om han i dette udvalg eventuelt under et samråd vil være med til at drøfte disse problemer.

Axel Ivan Pedersen: De synspunkter, som er kommet frem fra oppositionens side i denne debat, er blevet så nøje belyst i den højtærede boligministers svartale, at

der ikke er anledning for mig til så forfærdelig mange bemærkninger. Jeg vil dog gerne på foranledning af det ærede medlem hr. Thestrups sidste indlæg sige, at det glædede mig at høre, at det ærede medlem og hans parti var indstillet på en yderligere udbygning af det sociale moment i boliglovgivningen. Det har i høj grad interesse, fordi jeg synes, det må være en opgave først og fremmest at komme dem til hjælp, som trænger til hjælp i boligspørgsmålet. Jeg gør også samtidig opmærksom på, at sådanne foranstaltninger næppe er gennemførlige, hvis vi skal have, om jeg så må sige, kræfternes frie spil på dette område, men det er en af de talemåder, der så tit anvendes. Det lyder alt sammen godt. Når man kan sige liberalisering, er der nogle, der synes, at så har man sagt det helt rigtige, men en 100 pct.s liberalisering i boligproblemerne er der ingen af os der tror på alligevel. Når det ærede medlem fremhæver hele Vesteuropa, synes jeg, at der er anledning til deroverfor at gøre opmærksom på, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at Amerika har taget andet standpunkt i den seneste tid og gennemført statsstøtte til boligbyggeriet. Det synes jeg jo nok er værd at mærke sig.

Til det ærede medlem hr. Finn Poulsen har jeg en enkelt bemærkning. Det ærede medlem har gjort sig til talsmand for, at man skulle kunne opnå et ejerforhold til den lejlighed, man nu beboede, og han har også i denne forbindelse talt om andelsboligforeninger. Jeg vil jo sige, at de, der bor i andelsboligforeninger, i realiteten er ejere af deres lejlighed. Hvis man skal føre den tanke videre ud i den private forretningsmæssige boligsektor, kan jeg ikke nægte, at jeg har visse bekymringer for, at der vil blive tale om udbytning, hvad angår det ejendomsforhold, der vil blive til lejlighederne. Det er jeg i realiteten meget bange for, ikke mindst i en tid, hvor der er mangel på boliger.

I øvrigt synes jeg, at der var så mange positive ting fremme i de to oppositionspartiets ordførertaler, at det måtte give anledning til nøjere overvejelser med henblik på at få et forlig i stand om en boliglovgivning, der kan holde fremover, og som ikke skal gøres til genstand for revision